

ตั่วนทีสุด
ที่ พร ๐๐๒๓.๔/ว ๕๘๓๐

ศาลากลางจังหวัดแพร่
ถนนไชยบูรณ์ พร ๕๔๐๐

๙ มีนาคม ๒๕๖๖

เรื่อง หารือการดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจกับผู้บริหารท้องถิ่น

เรียน นายอำเภอ ทุกอำเภอ

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกระทรวงมหาดไทย ตั่วนทีสุด ที่ มท ๐๘๐๔.๓/ว ๑๒๑๙
ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วยกระทรวงมหาดไทยมีหนังสือแจ้งว่า คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณา และมีความเห็นตามข้อหารือของกระทรวงมหาดไทย เกี่ยวกับการดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจ ของผู้มีอำนาจแต่งตั้งถอนกับผู้บริหารท้องถิ่นตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. และเพื่อให้การสอบสวน และวินิจฉัยเป็นไปอย่างรอบคอบและถูกต้องตามหน้าที่และอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดและนายอำเภอ ในการกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทยได้ส่งสำเนาบันทึกสำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๖๑/๒๕๖๖ เพื่อใช้ประกอบการดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจ โดยมีรายละเอียด ปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อทราบและถือเป็นแนวทางปฏิบัติต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายราตรี บุญมาก)
รองผู้ว่าราชการจังหวัด ปฏิบัติราชการแทน
ผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่

๖๘
word

ตัวนทีสุต

ที่ นท ๐๘๐๔.๓/๑๙๖๙

๗๗๓

๒๗.๐๗.๒๕๖๖

๙๖/๒๗๐๗/๑๓, ๒๐๖,

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๗๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖

เรื่อง หารือการดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจกับผู้บริหารท้องถิ่น

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๖๑/๒๕๖๖ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณาและมีความเห็นตามข้อหารือของกระทรวงมหาดไทย สรุปดังนี้

๑. การนับวาระการดำรงตำแหน่งของนายกเทศมนตรีซึ่งดำรงตำแหน่งตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๖๖ และได้ดำรงตำแหน่งต่อเนื่องกันตามคำสั่งหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ ข้อ ๕ และกรณีที่เป็นการดำรงตำแหน่งต่อเนื่องเพื่อบริบทหน้าที่เดิมเช่นใช้การดำรงตำแหน่งในวาระใหม่ และพ้นจากตำแหน่งเมื่อคณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศให้มีการเลือกตั้ง การนับระยะเวลาพ้นจากตำแหน่งไปแล้วเกินสองปี จึงนับตั้งแต่วันที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศให้มีการเลือกตั้ง

๒. กรณีที่คณะกรรมการฯ มีมติข่มูลความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่จัดการหรือดูแลกิจการใดเข้ามีส่วนได้เสียเพื่อประโยชน์ส่วนตนของหรือผู้อื่น และฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามมาตรา ๑๕๒ และมาตรา ๑๕๓ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งเป็นการกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการอันเป็นฐานความผิดหลักที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการฯ แล้ว จึงมีอำนาจขึ้นบัญญัติให้แก่ค่าปรับต่อหน้าที่ที่ได้โดยในกรณีนี้ เมื่อคณะกรรมการฯ ได้ข่มูลความผิดฐานเป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญาที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นเป็นคู่สัญญาหรือในกิจการที่กระทำให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น อันเป็นความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการซึ่งเกี่ยวข้องกับความผิดฐานหลักที่ได้ข่มูลไว้แล้ว จึงอยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการฯ ตามมาตรา ๒๘ (๒) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ผู้มีอำนาจแต่งตั้งอดีตผู้ที่มีหน้าที่พิจารณาดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามมติคณะกรรมการฯ ที่ข่มูลความผิดในกรณีดังกล่าวโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนอีกรายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้การสอบสวนและวินิจฉัยเป็นไปอย่างรอบคอบและถูกต้องตามหน้าที่และอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดและนายอำเภอในการกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงขอส่งความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ดังกล่าว เพื่อใช้ประกอบการดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายสุทธิพงษ์ จตุเจริญ)
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
กองกฎหมายและระเบียบท้องถิ่น
โทร. ๐-๒๒๔๗-๙๐๐๐ ต่อ ๕๗๕๒
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ saraban@dla.go.th
ผู้ประสานงาน ปวิญชดา สารเนตร
โทร. ๐๘๘-๘๓๒๗๐๑๕

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๙๐๔/๓

กองกฎหมายและระบบทางเดิน	๒๖ ๙
เลขรับ.....	
วันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๖๖	๒๖ มกราคม ๒๕๖๖
เวลา.....	

เรื่อง หารือการดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจกับผู้บริหารห้องถิน

เรียน ปลัดกระทรวงมหาดไทย

อ้างถึง หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๔/๑ ๒๕
ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๖๖

สิ่งที่ส่งมาด้วย บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่อง การดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจของผู้มีอำนาจแต่งตั้งโดยชอบกับผู้บริหารห้องถินตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช.

ตามที่กระทรวงมหาดไทยขอหารือปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับการดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจกับผู้บริหารห้องถิน และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาก็ได้ออกให้กระทรวงมหาดไทย (สำนักงานปลัดกระทรวงและกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิน) และสำนักงาน ป.ป.ช. แต่งตั้งผู้แทนไปชี้แจงข้อเท็จจริง ตามหนังสือที่อ้างถึง นั้น

บัดนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าว และมีความเห็น
ปรากฏตามบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตามสิ่งที่ส่งมาด้วยนี้ อนึ่ง สำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกาก็ได้แจ้งผลการพิจารณาไปยังสำนักเลขานุการคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ
ตามระเบียบด้วยแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

ณ. เนื้อ

(นายปกรณ์ นิคละพันธ์)
เลขานุการคณะกรรมการกฤษฎีกา

กองกฎหมายการบริหารราชการแผ่นดิน
ฝ่ายกฎหมายการเมืองการปกครอง
โทร. ๐ ๒๒๒๒ ๐๒๐๖-๘ ต่อ ๑๒๑๙ (นางสาวพรทิพย์ฯ)
โทรสาร ๐ ๒๒๒๒ ๕๕๙๙
www.krisdika.go.th
www.lawreform.go.th
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ saraban@ocs.go.th

กรุงเทพฯ (ลงวันที่)

เรื่องสืบฯที่ ๖๑/๒๕๖๖

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจของผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการ
กับผู้บริหารท้องถิ่นตามดิคณะกรรมการ ป.ป.ช.

กระทรวงมหาดไทยได้มีหนังสือ ลับ^๑ ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๔๗๑๕.ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๕ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้รู้ว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีหนังสือถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเพื่อให้ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจกับผู้บริหารท้องถิ่น ดังนี้

๑. กรณีการดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจกับนาย พ. นายกเทศมนตรีตำบล บ.

๑.๑ คณะกรรมการ บ.ป.ช. ได้รับเรื่องกล่าวหาโดย พ. นายกเทศมนตรีตำบล บ. กับพวก ว่ากระทำการผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำการผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กรณีดำเนินการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็กไม่ได้มาตรฐาน โดยถนนมีค่ากำลังอัดคอนกรีตและความหนาไม่ถูกต้องตามสัญญาจ้าง ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับไว้พิจารณา โดยมอบหมายคณะกรรมการพิจารณาเบื้องต้นเพื่อดำเนินการไต่สวนเบื้องต้นและรวบรวมพยานหลักฐาน พร้อมทั้งจัดทำรายงานการไต่สวนเบื้องต้นเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อพิจารณา และคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณารายจางการไต่สวนเบื้องต้นแล้วมีมติว่า การกระทำการผู้ถูกกล่าวหาหมุ่ความผิดทางอาญาตามมาตรา ๑๕๙ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และมีมูลความผิดฐานปฏิบัติการฟีฟิน ต่อความสงบเรียบร้อยหรือสวัสดิภาพของประชาชน ละเลยไม่ปฏิบัติตามหรือปฏิบัติการไม่ชอบด้วยอำนาจหน้าที่ หรือมีความประพฤติในทางจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียแก่ศักดิ์ตำแหน่ง หรือแก่เทศบาล หรือแก่ราชการ ตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๙๖ โดยให้ส่งสำนวนการไต่สวนไปยังผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจกับผู้ถูกกล่าวหา ตามฐานความผิดดังกล่าว ตามมาตรา ๙๑ (๑) และ (๒) และมาตรา ๙๙ วรรคหนึ่ง ประกอบกับ มาตรา ๙๙ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ แล้วแต่กรณี และกระทรวงมหาดไทยได้ส่งเรื่องดังกล่าวให้ผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจในเรื่องดังกล่าวไว้ ต่อมานาย พ. ได้มีหนังสือถึง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยแจ้งว่า ตนไม่เห็นด้วยกับการดำเนินการของผู้ว่าราชการจังหวัด เนื่องจากไม่เป็นไปตามขั้นตอนและวิธีการที่มาตรา ๗๓ และมาตรา ๗๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๙๖ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๕) พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนด

ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๐๘๐๔/๒ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๖๖ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มีถึงสำนักเลขานุการคณะกรรมการ

๑“ต่อมากระทรวงมหาดไทยได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๐๔.๓/๒๑๔๗ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๖๕ ยกเลิกข้อความลับ

๑.๒ กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายฯ คณะที่ ๑ พิจารณาแล้ว เห็นว่า กรณีการนับวาระกระทำผิดของผู้บริหารท้องถินสมัยดำรงตำแหน่งตามพระราชบัญญัติเทศบาลฯ ตั้งแต่วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๔ ถึงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๔๘ และดำรงตำแหน่งต่อตามคำสั่งหัวหน้า คณะรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๑/๒๕๔๗ เนื่อง การได้มามีชื่อสามัญสกุลห้องถินหรือผู้บริหารท้องถิน เป็นการข้าราชการ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๔๘ หากจะออกคำสั่งให้ผู้บริหารท้องถินพ้นจากตำแหน่ง ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิด ในปี พ.ศ. ๒๕๖๕ จะเกินสองปี ในวาระที่กระทำผิดหรือไม่ ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายฯ มีความเห็นเป็นสองฝ่าย ดังนี้

ฝ่ายที่หนึ่ง เห็นว่า ควรนับเป็นวาระเดียวกันต่อเนื่อง เมื่อจากเป็นการรักษาการ ตามตำแหน่งต่อจากวาระเดิมมิใช่เป็นการดำรงตำแหน่งในวาระใหม่ อีกทั้งการพ้นจากตำแหน่ง ในกรณีที่ถูกคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิด มีควรต้องคำนึงถึงวาระการดำรงตำแหน่ง แต่ควรคำนึงถึงเพียงเวลาที่พ้นจากตำแหน่งนั้นเกิดขึ้นเมื่อใด ก็ให้นับวาระการดำรงตำแหน่งการสั่ง พ้นจากตำแหน่งสองปีนับจากนั้น

ฝ่ายที่สอง เห็นว่า การดำรงตำแหน่งของผู้บริหารท้องถิน แม้จะเป็น การดำรงตำแหน่งต่อเนื่องกัน แต่การได้มามีชื่อตำแหน่งโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายคนละฉบับ การนับวาระการดำรงตำแหน่งจึงนับเป็นสองวาระ ทั้งนี้ เทียบเคียงกับแนวคิดพิพากษาศาลปกครอง สูงสุดในคดีหมายเลขคดี ที่ อร ๒๒/๒๕๖๔ และคดีหมายเลขคดี ที่ อร ๑๙/๒๕๖๕ และความเห็น คณะกรรมการกรุณาภัยในเรื่องเสร็จที่ ๑๑๒/๒๕๔๘ และเรื่องเสร็จที่ ๑๖๐/๒๕๓๐

คณะกรรมการพิจารณาร่างกฎหมายฯ เห็นว่า เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของ หน่วยงานและเจ้าหน้าที่เป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย และเกิดความชัดเจนในแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับ การนับวาระการดำรงตำแหน่งของผู้บริหารท้องถิน หากออกคำสั่งทางปกครองในเรื่องนี้ไป โดยยังไม่เกิดความชัดเจนในบทบัญญัติกฎหมายจะเกิดผลกระทบต่อการดำรงตำแหน่งผู้บริหาร ท้องถินและทำให้ราชการเกิดความเสียหายได้ จึงเห็นควรให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถินหารือ เรื่องดังกล่าวไปยังคณะกรรมการกรุณาภัย

๒. กรณีการดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจกับนาย ส. เมื่อครั้งดำรงตำแหน่ง รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ส.

๒.๑ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับเรื่องกล่าวหานาย ส. เมื่อครั้งดำรงตำแหน่ง รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ส. กับพวก ว่า กระทำการความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กรณีมีส่วนได้เสียในสัญญาที่ทำกับองค์การบริหารส่วนจังหวัด และกระทำการอันมีลักษณะเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๔๒ - ๒๕๔๖ ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาอย่างการได้ทราบเบื้องต้น แล้วมีมติว่า การกระทำของผู้กล่าวหา่มีมูลความผิดทางอาญาตามมาตรา ๑๕๒ และมาตรา ๑๕๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และมาตรา ๑๐๐ วรรคหนึ่ง (๑) (๒) และ (๓) ประกอบกับมาตรา ๑๓๑/๑ มาตรา ๑๒๒ และมาตรา ๑๒๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับมาตรา ๑๙๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ และมีมูลความผิด ตามมาตรา ๔๔/๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๐ และให้ส่ง ความเห็นไปยังผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจกับนาย ส. ตามมาตรา ๘๑ (๑) และมาตรา ๘๔ วรรคหนึ่ง ประกอบกับมาตรา ๘๕ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติ

ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ต่อมาจังหวัดได้ใช้ สำนวนการได้ส่วนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และวินิจฉัยว่าพฤติกรรมของผู้ถูกกล่าวหาในฐานะรอง นายกองค์กรบริหารส่วนจังหวัด เป็นผู้มีอำนาจได้เสียไม่ได้โดยทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญาที่องค์กร บริหารส่วนจังหวัดนั้นเป็นคู่สัญญาหรือในกิจการที่กระทำให้เกิดองค์กรบริหารส่วนจังหวัดนั้น หรือที่ องค์กรบริหารส่วนจังหวัดนั้นจะกระทำการตามมาตรา ๔๕/๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติองค์กรบริหาร ส่วนจังหวัดฯ ตามที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ขึ้นบัญชีความผิด

๒.๒ กระทรวงมหาดไทยได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งความเห็นไปยังผู้มีอำนาจแต่งตั้งกอตตอน เพื่อดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจกับนาย ส. ตาม มาตรา ๙๑ (๑) และมาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง ประกอบกับมาตรา ๙๘ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยมีเดลเจ้งให้ ดำเนินการตามมาตรา ๙๗(๒) จึงมีประเด็นดังพิจารณาฯ ผู้ว่าราชการจังหวัดจะสามารถใช้สำนวน การได้ส่วนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนแล้ววินิจฉัยให้นาย ส. พ้นจากตำแหน่ง รองนายกองค์กรบริหารส่วนจังหวัด เพาะเหตุตามมาตรา ๔๕/๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติองค์กร บริหารส่วนจังหวัดฯ โดยไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้หรือไม่ ซึ่งกระทรวงมหาดไทยเห็นว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. จะต้องขึ้นบัญชีความผิดและมีมติให้ผู้มีอำนาจแต่งตั้งกอตตอนดำเนินการ ตามหน้าที่และอำนาจ ตามมาตรา ๙๑ (๒) แห่งพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ เสียก่อน ผู้ว่าราชการจังหวัดจึงจะสามารถใช้ สำนวนการได้ส่วนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นรายงานการสอบสวนตามมาตรา ๙๘ วรรคหนึ่ง ประกอบกับมาตรา ๙๘ วรรคสี่ เพื่อวินิจฉัยให้นาย ส. พ้นจากตำแหน่งรองนายกองค์กรบริหาร ส่วนจังหวัด เพาะเหตุที่นาย ส. ได้กระทำการตามมาตรา ๔๕/๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติองค์กรบริหาร ส่วนจังหวัดฯ

ดังนั้น เพื่อให้การพิจารณาเรื่องนี้เป็นไปด้วยความรอบคอบ เกิดความถูกต้อง และเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติแก่ผู้เกี่ยวข้องที่จะนำไปใช้ปฏิบัติให้เกิดความถูกต้องและมีประสิทธิภาพ กระทรวงมหาดไทยจึงขอหารือปัญหาข้อกฎหมายดังกล่าว

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑) ได้พิจารณาข้อหารือของกระทรวงมหาดไทย โดยมีผู้แทนกระทรวงมหาดไทย (สำนักงานปลัดกระทรวงและกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น) และผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว มีความเห็นดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง กรณีที่นายเทศมนตรีซึ่งดำรงตำแหน่งตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๖๐ ได้ดำรงตำแหน่งต่อเนื่องกันตามคำสั่งหัวหน้าคณะกรรมการความสงบแห่งชาติ ที่ ๑/๒๕๕๗ เรื่อง การได้มาซึ่งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นเป็นการชั่วคราว ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ นับเป็นการดำรงตำแหน่งเดิมต่อเนื่องกันหรือไม่ เห็นว่า ข้อ ๕๖ แห่งคำสั่งหัวหน้าคณะกรรมการรักษา

๒.๙ กรณีผู้บริหารท้องถิ่นที่จะพ้นจากตำแหน่ง ให้ผู้บริหารห้องถิ่นที่ต้องพ้นจากตำแหน่ง เนื่องจากครบระยะเวลาด้วยการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๘ เป็นต้นไป ยังคงอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าคณะกรรมการการเลือกตั้งจะได้มีประกาศ ให้มีการเลือกตั้งตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารห้องถิ่น

ในกรณีที่ผู้บริหารห้องถิ่นโดยให้ดำเนินการตามข้อ ๑ ของประกาศคณะกรรมการความสงบแห่งชาติ ที่ ๔๕/๒๕๕๗ฯ เพื่อให้ไดมาซึ่งผู้บริหารห้องถิ่นโดยให้ดำเนินการตามข้อ ๑ ของประกาศคณะกรรมการความสงบแห่งชาติ ที่ ๔๕/๒๕๕๗ฯ

ความสงบแห่งชาติ ที่ ๑/๒๕๕๗ฯ กำหนดว่า กรณีผู้บุริหารห้องถินที่จะพ้นจากตำแหน่งให้ผู้บุริหารห้องถินที่ต้องพ้นจากตำแหน่งเนื่องจากครบตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิน ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๘ เป็นต้นไป ยังคงอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าคณะกรรมการการเลือกตั้งจะได้มีประกาศให้มีการเลือกตั้งตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาห้องถินหรือผู้บุริหารห้องถิน เป็นคำสั่งที่ออกมาในระหว่างที่นายกเทศมนตรีผู้ถูกกล่าวหาอยู่ในภาระการดำเนินการและนายกเทศมนตรีเป็นผู้ร่วมแก้ปัญหาและพัฒนาห้องถินต่อไปในช่วงสถานการณ์ที่ยังไม่อาจจัดให้มีการเลือกตั้งได้โดยยังไม่พ้นจากภาระการดำเนินการและนายกเทศมนตรีเมื่อคณะกรรมการการเลือกตั้งมีประกาศให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลและนายกเทศมนตรีในวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ เมื่อมาตรา๗๓/๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๑๙) พ.ศ. ๒๕๖๒ กำหนดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดรายงานให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยพิจารณาและสั่งให้ผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งไม่ว่าผู้นั้นจะได้พ้นจากตำแหน่งไปก่อนแล้วหรือไม่ก็ตาม เว้นแต่เพราเหตุดาย หรือพ้นจากตำแหน่งไปแล้วเกินสองปี การนับระยะเวลาสองปีดังกล่าวจึงต้องนับจากวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ ซึ่งเป็นวันที่ นายกเทศมนตรีผู้ถูกกล่าวหาพ้นจากตำแหน่งในภาระตั้งก่อน แต่อย่างไรก็ตาม ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับเลือกตั้งและในขณะนี้กำลังดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีอยู่ดังนั้น โดยผลของมาตรา ๗๓/๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเทศบาลฯ ที่กำหนดว่า ในคำสั่งที่ให้พ้นจากตำแหน่งให้มีผลตั้งแต่วันที่มีคำสั่ง ถ้าในขณะที่มีคำสั่งดังกล่าวผู้นั้นกำลังดำรงตำแหน่งผู้บุริหารห้องถินอันเป็นผลจากการเลือกตั้งต่างวาระ ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งที่กำลังดำรงอยู่ด้วยการลงโทษซึ่งยังคงกระทำได้ต่อไป

ประเด็นที่สอง กรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติข่มความผิดของนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดว่า มีมูลความผิดทางอาญาตามมาตรา ๑๕๒ และมาตรา ๑๕๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา และมีมูลความผิดตามมาตรา ๔๔/๓ (๓) แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหาร

“ประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง เรื่อง กำหนดให้มีการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลและนายกเทศมนตรี ประกาศ ณ วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๓

มาตรา ๗๓/๑ เมื่อผลการสอบสวนตามมาตรา ๗๓ ปรากฏว่า ผู้ถูกกล่าวหากระทำการที่มีความผิดตามที่ถูกสอบสวน ถ้าเป็นการดำเนินการสอบสวนของนายอำเภอ ให้ นายอำเภอรายงานให้ผู้ว่าราชการจังหวัด ที่ได้รับมอบหมายและสั่งให้ผู้ถูกสอบสวนพ้นจากตำแหน่ง ถ้าเป็นการดำเนินการสอบสวนของผู้ว่าราชการจังหวัด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดรายงานให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยพิจารณาและสั่งให้ผู้ถูกสอบสวนพ้นจากตำแหน่ง ไม่ว่าผู้นั้นจะได้พ้นจากตำแหน่งไปก่อนแล้วหรือไม่ก็ตาม เว้นแต่เพราเหตุดาย หรือพ้นจากตำแหน่งไปแล้วเกินสองปี โดยในคำสั่งดังกล่าวให้ระบุเหตุที่ทำให้พ้นจากตำแหน่งไว้ และให้มีผลตั้งแต่วันที่ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยมีคำสั่ง แต่ไม่กระทบต่อการดำเนินงานและการรับค่าตอบแทนที่ได้กระทำไปก่อนวันที่มีคำสั่งนั้น ถ้าในขณะที่มีคำสั่งดังกล่าวผู้นั้นกำลังดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาห้องถินหรือผู้บุริหารห้องถินอันเป็นผลจากการเลือกตั้งต่างวาระหรือต่างองค์กรปกครองส่วนท้องถินกัน ให้ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่งที่กำลังดำรงอยู่ด้วย และให้ถือว่าวันที่สั่งให้พ้นจากตำแหน่งดังกล่าวเป็นวันเริ่มบัญชาติของห้ามการใช้สิทธิสมัครรับเลือกตั้ง ทั้งนี้ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยสั่งการภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับรายงาน

ส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐ และให้ส่งความเห็นไปยังผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจ ตามมาตรา ๙๑ (๑) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยไม่ได้แจ้งให้ดำเนินการตามมาตรา ๙๑ (๒) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าว ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการจะใช้สำนวนการได้ส่วนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนพิจารณาลงโทษผู้ถูกกล่าวหาโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้หรือไม่ เห็นว่า การที่ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการจะพิจารณาลงโทษผู้ถูกกล่าวหาตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. โดยถือเอกสารรายงานการได้ส่วนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนของผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนได้หรือไม่ นั้น จะต้องเป็นกรณีที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๘ (๒)^๕ และมาตรา ๙๑^๖ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ ซึ่งบัญญัติโดยสรุปว่า ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจได้ส่วนและวินิจฉัยว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการใดความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำการใดความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือความผิดที่เกี่ยวข้องกับ การที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติข่มความผิดรองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ส. ผู้ถูกกล่าวหา ฐานเป็นเจ้าพนักงานมีหน้าที่จัดการหรือดูแลกิจการใดเข้ามีส่วนได้เสียเพื่อประโยชน์ สำหรับตนเองหรือผู้อื่น และฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามมาตรา ๑๕๗^๗ และมาตรา ๑๕๙^๘ แห่งประมวลกฎหมายอาญา ซึ่งเป็นการกระทำการใดความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำการใดความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ อันเป็นฐานความผิดหลักที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว จึงมีอำนาจข่มความผิดที่เกี่ยวข้องกับนั้นได้ โดยในกรณีนี้

“มาตรา ๒๙ คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ได้ส่วนและมีความเห็นชอบมีการกล่าวหาผู้ดัดแปลงตำแหน่งทางการเมือง ตุลาการ ศาลรัฐธรรมนูญ หรือผู้ดัดแปลงในองค์กรอิสระ ผู้ได้มีพฤติกรรมร้ายแรงผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ หรือลงใจปฏิบัติหน้าที่ หรือใช้อำนาจขัดต่ออบบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมายหรือฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานทางจริยธรรมอย่างร้ายแรง

(๒) ได้ส่วนและวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐร้ายแรงผิดปกติ กระทำการใดความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำการใดความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม

๑๗๑

๑๗๒

“มาตรา ๙๑ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ส่วนแล้วมีมติวินิจฉัยว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการใดความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำการใดความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือความผิดที่เกี่ยวข้องกับ ให้ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ถ้ามีข้อมูลความผิดทางอาญา ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงาน สำนวนการได้ส่วน เอกสารหลักฐาน สำเนาอิเล็กทรอนิกส์ และคำวินิจฉัยไปยังอัยการสูงสุดภายใต้กฎหมายว่าด้วยการสืบสวนสอบสวนเพื่อให้อัยการสูงสุดยื่นฟ้องคดีต่อไป

(๒) ถ้ามีข้อมูลความผิดทางวินัย ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ส่งรายงาน สำนวนการได้ส่วน เอกสารหลักฐาน และคำวินิจฉัยไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการฯ ภายในสามสิบวันเพื่อให้ดำเนินการทางวินัยต่อไป

“มาตรา ๑๕๒ ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน มีหน้าที่จัดการหรือดูแลกิจการใด เข้ามีส่วนได้เสียเพื่อประโยชน์สำหรับตนเองหรือผู้อื่น เนื่องด้วยกิจกรรมนั้น ต้องระหว่างโทษจำคุกตั้งแต่นึงปีถึงสิบปี และปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท

“มาตรา ๑๕๓ ผู้ใดเป็นเจ้าพนักงาน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ที่เป็นผู้ได้ หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ต้องระหว่างโทษจำคุกตั้งแต่นึงปีถึงสิบปี หรือปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ”

เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ชี้มูลความผิดฐานเป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม ในสัญญาที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นเป็นคู่สัญญาหรือในกิจการที่กระทำให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น หรือที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นจะกระทำ ตามมาตรา ๔๕/๓ (๓)^๙ แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดฯ อันเป็นความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ซึ่งเกี่ยวข้องกับความผิดฐานหลักที่ได้ชี้มูลไว้แล้ว จึงอยู่ในหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๒๕ (๒)^{๑๐} แห่งพระราชบัญญัติประกอบบัญชีธรรมเนียมว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามกิจกรรมชุโมทย์. และมีอำนาจส่งรายงาน สำนวนการได้ส่วน เอกสารหลักฐาน และคำวินิจฉัยไปยังผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๔๗^{๑๑} ประกอบกับมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง และวรรคสี่^{๑๒} แห่งพระราชบัญญัติประกอบบัญชีธรรมเนียมดังกล่าว ผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการจึงมีหน้าที่พิจารณาดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ชี้มูลความผิดในกรณีดังกล่าว โดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนอีก

นายปกรณ์ นิตประพันธ์
เลขานุการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มกราคม ๒๕๖๖

“มาตรา ๔๕/๓ นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด รองนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด เลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด และที่ปรึกษานายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ต้องไม่กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

๑๖๖	๑๖๗
(๓) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในสัญญาหรือกิจการที่กระทำให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น หรือมีส่วนได้เสียในสัญญาหรือกิจการที่กระทำให้แก่องค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้น ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีพฤติกรรมแสดงให้เห็นว่าเป็นการด่างด้อยหรือเอื้อประโยชน์ส่วนตนระหว่างกัน ทั้งนี้ ไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม	

๑๖๘	๑๖๙
๑๗ โปรดคูเบ็งอรรถที่ ๕, ข้างต้น	
๑๘ โปรดคูเบ็งอรรถที่ ๖, ข้างต้น	
๑๙ มาตรา ๔๕ เมื่อผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ถูกกล่าวหาได้รับสำนวนการได้ส่วนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๔๑ แล้ว ให้ผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ถูกกล่าวหาสั่งนั่น พิจารณาให้ทบทาหัวข้อนี้ตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้มีมติโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน วินัยอีก โดยเป็นการพิจารณาให้ทบทาหัวข้อนี้แก่ผู้ถูกกล่าวหา ให้ต่อว่าสำนวนการได้ส่วนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นสำนวนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหานั้น แล้วแต่กรณี	

๑๗๐	๑๗๑
สำหรับผู้ถูกกล่าวหาซึ่งมีกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับเดียวกันนี้ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดในเรื่องที่ถูกกล่าวหานั้น ให้ส่งสำนวนการได้ส่วนไปยังผู้บังคับบัญชาหรือผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับว่าด้วยการบริหารงานบุคคลของผู้ถูกกล่าวหานั้น แล้วแต่กรณี	

๑๗๒ ๑๗๓